

Opublikowano dnia 21 grudnia 1959 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 42245

Kl. 37 e, 6/02

Józef Kubala

Głuchów, Polska

37 e, 17/18

Metalowy ustrój nośny do wykonywania monolitycznych stropów żelbetonowych eliminujący stemplowanie

Patent trwa od dnia 16 sierpnia 1958 r.

Wynalazek dotyczy składanego metalowego ustroju nośnego do wykonywania żelbetonowych stropów monolitycznych bez użycia stemplowań wykonany z metalowych kształtowników walcowych, w układzie belkowo-kratowym, eliminuje całkowicie stosowanie stempli przy wykonywaniu żelbetonowych stropów monolitycznych w budownictwie.

Rysunek aksonometryczny przedstawia widok układu węzłów i belek ustroju nośnego, podtrzymującego jedną belkę nośną. Węzeł A — podporowy z przyspawanym wspornikiem w do opierania belki na ścianie budynku, połączony sztywno z prętem górnym, z nawierconymi otworami w jednakowych odstępach oraz przegubowo z prętem ukośnym C, w którym nawiercone są otwory i których rozstaw musi być skoordynowany z rozstawem otworów w prętach górnych a.

Węzeł B — pośredni górny łączący belki górne a ustroju, przesuwne względem siebie, oraz stały pręt pionowy b podpierający belki górne a i zmniejszający albo zwiększający ich rozpiętość. Węzeł C — pośredni dolny łączący pręt pionowy stały b oraz belki ukośne przesuwne c.

Po wymurowaniu ścian do dolnego poziomu stropów układa się belki połączone węzłami na ścianach w otworach wymiaru na jedną cegłę, które pozostawione zostały w murze dla oparcia wsporników w węzłach A. W celu łatwego ustalenia wysokości górnej krawędzi belki, pod wsporniki w podkłada się cienkie drewniane kliny k. Odstęp i długość belek jest zmienna i zależy od rodzaju i rozpiętości stropów.

Po dostatecznym stwardnieniu betonu stropu kształt i konstrukcja węzłów podporowych i pośrednich zapewnia łatwe rozmontowanie belek ustroju.

Zastrzeżenie patentowe

Metalowy ustrój nośny do wykonywania monolitycznych żelbetowych stropów eliminujący stemplowanie, znamienny tym, że na ścianach wymurowanych do dolnego poziomu stropu, układa się w pozostawionych otworach muru belki połączone w węzłach (A, B, C), opierając je wspornikami (w) węzłów (A) na podłożonych cienkich drewnianych klinach (k), przy czym belki mogą mieć zmienną rozpiętość przez za-

stosowanie węzłów pośrednich (B) i (C), w których łączone są belki górne (a) i skośne (c), posiadające odpowiednią ilość skoordynowanych otworów, połączenia belek w węzłach przy pomocy sworzni (r), co umożliwia łatwe i szybkie rozmontowanie belek metalowego ustroju, po dostatecznym stwardnieniu betonowego stropu.

Józef Kubala

